KAMMARRÄTTEN

KR RÄTTSFALL

Pension eller avbetalning å köpeskilling?

Direktören H hade genom avtal den 1 juli 1955 till annan person överlåtit aktier å nom. 15.000 kr i aktiebolaget A för 70.000 kr, vilken aktiepost enligt uppgift värderats till 100.000 kr. Köparen, som ägde huvuddelen av aktierna i aktiebolaget B hade därjämte garanterat att H. från nämnda bolag, hos vilket H. varit anställd i tre år, skulle erhålla pension med 6.000 kr om året under fem år fr o m den 1 sept. 1955, då H:s anställning i bolaget skulle upphöra. Bolaget hade skriftligen utfäst sig att fullgöra nämnda pensionsutbetalning.

PN ansåg att utbetalningarna på grund av förenämnda pensionsutfästelse för H. utgjorde skattepliktig inkomst av tjänst och upptog till beskattning det belopp om 6.000 kr, som H under beskattningsåret uppburit från aktiebolaget B.

Hos KR yrkade H. att icke bliva beskattad för beloppet, enär pensionen utgjort del av köpeskillingen för aktierna i aktiebolaget A och någon skattepliktig realisationsvinst icke uppkommit genom försäljningen.

Genom utslag den 5 juni 1962 nedsatte KR H:s taxeringar med 6.000 kr, enär utredningen i målet finge anses utvisa, att ifrågavarande såsom pension betecknade ersättning vore att betrakta såsom del av köpeskillingen för de försålda aktierna i aktiebolaget A samt, såvitt handlingarna utmärkte, skattepliktig realisationsvinst icke uppkommit genom nämnda försäljning. Jfr RÅ 1962 ref. 14.

Polismans ekiperingsbidrag

Polismannen L. hade i besvär hos 1961 års PN yrkat avdrag med 750 kr för kostnad för uniform, vilket belopp motsvarade till beskattning tagen, av L. under beskattningsåret från sin arbetsgivare erhållen ersättning för beklädnadsförmån (ekiperingshjälp).

I avgiven förklaring hemställde Ti om avslag å besvären under åberopande av bl a K. Maj:ts utslag den 17 maj 1955 (RÅ not. 899.

PN avslog besvären. L:s kostnader för uniform vore enligt PN att hänföra till hans privata levnadskostnader och vore således icke avdragsgilla vid taxering.

Hos KR yrkade L. därefter att avdraget måtte beviljas honom.

Genom utslag den 9 nov. 1962 gjorde KR ej ändring i PN:s beslut under motivering att det belopp, med vilket L. yrkat avdrag, icke vore att hänföra till sådana i 33 § 1 mom. KL avsedda kostnader, för vilka avdrag finge ske vid taxering, utan avsåge sådana levnadskostnader och därtill hänförliga utgifter, för vilka avdrag jämlikt st. 2 av 20 § KL icke finge ske.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:10:20